

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Michaely Bejčkové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce V. U. proti žalované Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, se sídlem nám. Hrdinů 1634/3, poštovní schránka 155/S0, 140 21 Praha 4, proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 30. října 2010, č. j. CPR-5995/ČJ-2010-9CPR-C241,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Rozhodnutím ze dne 9. března 2010 zamítla Policie České republiky, Oblastní ředitelství služby cizinecké policie Plzeň, Inspektorát cizinecké policie Cheb, žalobcovu žádost o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky, neboť žalobce neprokázal trestní záchovalost [§ 56 odst. 2 písm. a) ve spojení s § 44a odst. 3, § 35 odst. 3 a § 37 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky]: ve výpisu z Rejstříku trestů má záznam o pravomocném odsouzení (rozsudek nabyl právní moci dne 22. června 2009) za trestný čin ohrožování pod vlivem návykové látky.

Žalobcovo odvolání zamítla Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie, svým rozhodnutím ze dne 30. října 2010 a původní rozhodnutí potvrdila. Žalobce sice namítl, že usnesením Okresního soudu v Chebu ze dne 1. března 2010 bylo podmíněně upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti spočívajícího v zákazu řízení všech motorových

vozidel, nedoložil však, že by byl záznam v Rejstříku trestů vymazán, nehledě na to, že tato skutečnost nemá vliv na výrok rozhodnutí. Eventuální dopad rozhodnutí do žalobcova soukromého života nemůže převážet zájem státu a společnosti, kterým je v tomto případě ochrana života, zdraví a majetku ostatních občanů. Trestný čin, kterého se žalobce dopustil, spadá do kategorie trestných činů hrubě narušujících občanské soužití. Důsledky zamítnutí žádosti, včetně zásahu do soukromého a rodinného života, jsou tedy přiměřené důvodu, pro který byla žádost zamítnuta.

V žalobě proti tomuto rozhodnutí žalobce namítl, že přijaté řešení neodpovídá okolnostem případu, správní orgány mu nevyšly vstříc a neumožnily mu realizovat jeho právo na právní pomoc. Žalobce se v ČR podrobil oční operaci a na další operaci se má dostavit dne 29. listopadu 2010 (*tj. pět dní po podání žaloby*). Žalobce by také mohl být nositelem nákazy TBC, která se vyskytla v jeho pracovním kolektivu. Je tedy v zájmu zamezení šíření nakažlivých chorob, aby byl žalobci umožněn pobyt v ČR. Důsledky rozhodnutí jsou nepřiměřeně tvrdé, neboť žalobce má v ČR manželku s povoleným trvalým pobytem. Dne 1. března 2010 trestní soud navíc upustil od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti. Žalobce proto navrhl, aby soud zrušil napadené rozhodnutí a vrátil věc žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě setrvala na závěrech vyslovených v napadeném rozhodnutí a navrhla zamítnutí žaloby.

Dne 17. dubna 2013 žalobce soudu předložil kopii usnesení Okresního soudu v Chebu ze dne 16. března 2012, podle nějž se žalobce ve zkušební době podmíněně odloženého trestu odnětí svobody osvědčil, a kopii výpisu z evidence Rejstříku trestů ze dne 25. září 2012, v němž již nemá žalobce žádný záznam o odsouzení.

Žaloba není důvodná.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., ve znění do 31. prosince 2010, policie neudělí cizinci vízum, s výjimkou víza k pobytu nad 90 dnů za účelem strpení pobytu na území, jestliže nesplňuje podmínku trestní zachovalosti (§ 174), za podmínky, že důsledky neudělení víza budou přiměřené důvodu pro neudělení víza. Při posuzování přiměřenosti policie přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince.

Podle § 174 odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb. se za trestně zachovalého pro účely tohoto zákona považuje cizinec, který nemá ve výpisu z evidence Rejstříku trestů záznam, že byl pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu.

Soud se ztotožňuje s hodnocením, které provedly správní orgány. Ani sám žalobce nezpochybnil to, že podle evidence Rejstříku trestů byl v době rozhodování správních orgánů pravomocně odsouzen za spáchání trestného činu. Skutečnost, že již před zamítnutím žádosti v prvním stupni trestní soud upustil od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti, není ve vztahu k podmínce trestní zachovalosti podstatná, protože upuštěním od výkonu trestu se nijak nesmazává fakt pravomocného odsouzení za trestný čin. Teprve s odstupem dvou let od rozhodování správních orgánů bylo žalobci odsouzení zahlazeno; na to však soud nemůže brát zřetel, protože hodnotí zákonnost napadeného rozhodnutí podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodnutí správního orgánu.

Při neudělení víza z důvodu chybějící trestní zachovalosti musí správní orgány dbát na přiměřenost mezi důsledky neudělení víza a důvodem pro jeho neudělení; zejména musí zvážit, jaký dopad bude mít neudělení víza pro soukromý a rodinný život cizince. Tuto úvahu správní orgány provedly a soud ji považuje za správnou. Trestný čin, jehož se žalobce dopustil, je úmyslný a závažný; skutečnost, že žalobce má na území ČR manželku s povoleným pobytem, nad tím nemůže převážet. To by totiž znamenalo, že pokud cizinec,

který byl pravomocně odsouzen pro trestný čin, nežije na území osaměle, ale s rodinným příslušníkem – což je častá situace – nemohlo by mu být nikdy odepřeno prodloužení platnosti povolení k pobytu, bez ohledu na formu zavinění a na závažnost spáchaného trestného činu. Takový výklad nemůže soud přijmout.

Stejně tak nemohou převážít ani zdravotní důvody, které žalobce uvádí. Zmínku o možné nákaze TBC považuje soud za spekulativní. Nové poranění oka v srpnu 2010, o němž svědčí lékařská zpráva přiložená k žalobě, a na něj navazující operace plánovaná na 29. listopad 2010, jsou skutečnostmi, které nastaly až v průběhu odvolacího řízení a o nichž žalobce neinformoval odvolací orgán. Ve svém odvolání uvedl pouze to, že byl v ČR v minulosti podroben oční operaci a musí docházet na prohlídky; odvolání pak nijak nedoplnil. Samotný fakt, že je žalobce v péči očního lékaře na území ČR, nemůže být automaticky důvodem pro prodloužení platnosti povolení k pobytu navzdory pravomocnému odsouzení pro trestný čin. Běžná lékařská péče může být žalobci poskytnuta i v zemi původu, případně mu za účelem návštěvy českého lékaře může být uděleno jednorázové vízum.

Žalobce se svými námitkami tedy neuspěl; jelikož v řízení o žalobě nevyšly najevo žádné vady, k nimž je nutno přihlížet z úřední povinnosti, městský soud zamítl žalobu jako nedůvodnou.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 soudního řádu správního (zákon č. 150/2002 Sb.; dále jen „s. ř. s.“). Žalobce neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o žalobě nevznikly žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s.; kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze 12. prosince 2014

JUDr. Eva Pechová v.r.

předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková